

РЕШЕНИЕ

№ 809

гр. София, 14.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Диляна Николова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **12266** по описа за **2013** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение, постановено по н.а.х.дело №15910/2013 г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 96-ти състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 22-2205979/22.07.2013 год., постановено от директора на дирекция „Инспекция по труда“- [населено място], с което на [фирма] е наложена „имуществена санкция" в размер на 1500 лева за извършено административно нарушение по чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от административнонаказващия орган /АНО/, с искане да бъде отменено, а вместо него-НП потвърдено. Релевираните касационни основания са нарушение на закона, допуснати съществени нарушения на процесуалните правила-чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, вр.чл.63, ал.1 ЗАНН и необоснованост, без да са аргументирани с конкретни доводи в жалбата.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът не се представлява.

Ответникът по касационната жалба се представлява от юрисконсулт С., която оспорва жалбата и моли за оставянето в сила на оспореното решение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава становище за законосъобразност на оспореното решение.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Необосноваността не е касационно основание-чл.348, ал.1 от НПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, тъй като касационната инстанция не е оторизирана да контролира спазването на правилата на формалната логика в оценъчната дейност на въззивния съд по отношение на наличната доказателствена маса. АС-София град не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване. Касационният съд може да контролира само начина на формирането, но не и съдържанието на вътрешното съдийско убеждение, поради което и не може да прави своя преценка на събраните доказателства и да изгражда въз основа на тях фактически изводи. Във връзка с осъществявания контрол за начина на формиране на вътрешното убеждение на контролирания съд АССГ може и длъжен да прецени дали не е допуснато съществено процесуално нарушение в процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото, свързано с процесуална пасивност на съда, в нарушение на задълженията по чл.13, чл.14 и чл.107 НПК, вр.чл.84 ЗАНН или с игнорирането на доказателства или недостатъчната преценка на някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване, на което данните по делото в случая категорично не сочат. Напротив СРС е събрал всички необходими и възможни доказателства и е осъществил подробен и прецизен анализ на събрания по делото доказателствен материал за фактите, релевантни за извършеното нарушение и неговото авторство.

Приетата за установена фактическа обстановка осъществява състава на административно нарушение по чл.415, ал.1 от КТ-предмет на административнонаказателното обвинение, за което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“, индивидуализирано в минималния му установен от закона размер-1500 лева. Законосъобразни са и изводите на въззивната инстанция, че случаят не е маловажен и не са налице предпоставките за преквалифицирането му по чл.415в от КТ.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания, и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл.1-во от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение, постановено по н.а.х.дело №15910/2013 г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :